

XI. NEDJELJA KROZ GODINU – 17. 6. 2018.

7:00 sati: Rana župna misa

9:00 sati: Cirkovljan: *LONČARIĆ VLADO; +čl. ob. KEČKEŠ, GAŠPARIĆ I BOŽEK; *ŽVORC PAVAO (II.), PETAR, DOROTEJA I PETAR

10:30 sati: Poldanjica: *MLINAREC STJEPAN, JELA, JOSIP, ROZALIJA I ĐURO;
*MARCINJAŠ MARIJA (II.)

18. ponedjeljak 7:00 sati: *BALENT FRANJO, DRAGICA, KUKOVEC TEREZIJA; *PUHALKOVIĆ TEREZIJA, ANTUN, ŠESTAN IVAN I LJUBICA

19. utorak 6:00 sati: *NOVAK ANTUN, JELENA, FRANJO I KATARINA
Nagradno hodočašće ministranata i mladih pjevača u Požegu i Veliku

20. srijeda 7:00 sati: *HORVAT DRAGICA, STJEPAN, VALENT I FRANCISKA; *+čl. ob. STANČIĆ I NAJMAN; *+čl. ob. KALŠAN IVANA I BOŽEK MATIJE

21. četvrtak 7:00 sati: *VUK ZORAN; +čl. ob. ZVORNIK ALOJZIJE, ĐURO, MAGDALENA I IVEK;
ŽUŽIĆ MIHA; +čl. ob. KOVAČIĆ JOSIPA, TEREZIJA I ŽVORC LADISLAV
18:00 sati: *ALOJZ MARTINEC; *JEĐUD AUGUST I FRANCISKA (II.)
Prije sv. mise: prilika za sv. ispovijed; poslije svete mise: euharistijsko klanjanje; priprema za sakramente

22. petak 7:00 sati: *TKALČEC IVAN I MAGDALENA; KOS IVAN I EMILIJA; *MUSTAČ KRISTINA I IVAN (III.)
8:00 sati: Cirkovljan: *ŠALKOVIĆ IVAN, JELENA; VADLJA IVAN, JOSIP, CECILIJA;
NAJMAN JOSIP, MARIJA, ALEKSA, FRANJO; SOKAČ IVAN, KATARINA I MONIKA
17:00 sati: Vjenčanje sa sv. misom: Dino Bukal i Monika Oto
18:00 sati: krštenje (nema sv. mise): Lukas Vrhaj

23. subota 7:00 sati: *HRŽIĆ JOSIP I KATARINA; *VIŠNJIĆ JOSIP, KATARINA; MIKEC BOLTO, FRANCISKA I IGNAC; *ŽBULJ ŠTEFANIJA, STJEPAN; JURAS IVAN, +čl. ob. JURAS; +čl. ob. SINKOVIĆ STJEPANA
18:00 sati: Vigilija sv. Ivana Krstitelja; krsno slavlje: Rita Strahija; Patrik Bergovec, Leo Stančin, Timotej Jambrović

SVETKOVINA ROĐENJA SV. IVANA KRSTITELJA – 24. 6. 2018.

7:00 sati: Rana župna misa

9:00 sati: Cirkovljan: *+čl. ob. MLINARIĆ IVANA; MIKEC BOLTO, ANA I HABUŠ IVAN

10:30 sati: Poldanjica: *IGREC IVAN; +čl. ob. IGREC, KRUŠELJ I SETNIK; *PETKOVIĆ IVAN; *MALEK IVAN; *HAJDINJAK IVAN; +čl. ob. PETKOVIĆ STJEPANA I SAČER FRANJE (vlč. Toni Štefan)

TISAK: GK, Listić sv. Jakoba

- od ponedjeljka do četvrtka (19:00 – 21:00) u našem Pastoralnom centru održat će se zaručnički tečaj.

- u ponedjeljak je klečanje u Svetoj Mariji.

- u utorak je nagradno hodočašće ministranata i mladih pjevača u Požegu i Veliku. **Polazak u 6:30 sati!**

Izdaje: župa Prelog, tel. 040/645-106; izlazi nedjeljom; naklada: 900 primjeraka.
web: www.zupa-prelog.hr, email: info@zupa-prelog.hr

11. nedjelja kroz godinu

17. lipnja 2018.

Listić sv. Jakoba

broj 757

liturgijska godina B

Gospodine moj i Bože,
ti si strpljiviji od mene.
Imaš više vremena.
Kad se prepustim tebi,
imam i ja vremena.
Ti ne tražiš sve odjednom.

I kad neću,
i kad ne mogu,
i kad ne znam što bih,
ti bacaš sjeme na zemlju.
Ono u meni pušta korijen
i raste
i moj život dozrijeva
u plod.
Tvoj plod.

✠ I govoraše im: "Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klijat i raste - sam ne zna kako; zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve."

I govoraše: "Kako da prispodobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prispodobimo? Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske."

Mnogim takvim prispodobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. Bez prispodobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao.

Evangelje po Marku (Mk 4, 26-34)

Bog daje da raste

Evandeoska nam prisporodoba postavlja zanimljiv kontrast: s jedne strane sijač je ovdje u središtu interesa pripovjedača, ali s druge jasno je proglašena njegova nemoć da nakon sjetve utječe na daljnji razvoj događaja! Nakon što je sjeme posijano, ključno za njegov rast i razvoj nije ono što sijač radi, nego ono o čemu on ne zna niti može što učiniti! Ključna riječ jest da zemlja, gledano iz perspektive čovjeka-sijača, donosi plod *sama od sebe* (grč. *automatê*).

Isus se, kao prvi navjestitelj Kraljevstva, našao u situaciji da mora dati odgovor o tome što se oko Njega događa: kako može doći punina Kraljevstva ako se Njemu prijeti smrću i što se uopće može učiniti kad se djelo naviještanja nađe u trendu za kojeg se prije čini da je silazni negoli uzlazni? Što, dakle? Djelovati drugačije ili poduzeti nešto novo? Ne! – odgovara Isus. Upravo je to način na koji dolazi Kraljevstvo i tu se ne može ništa učiniti. Poput sjemena koje, povjereno zemlji, raste samo od sebe, bez obzira bdio sijač ili ne, da li je dan ili je noć. Kraljevstvo nije djelo čovjeka nego je djelo Božje; svaki bi daljnji čovjekov napor bio suvišan. Sijaču ne preostaje drugo da bude strpljiv i da pun pouzdanja čeka žetvu koja će sigurno doći. Ako bi se sada vratio na usjev, što bi mogao učiniti? Baš ništa!

Pouka je ove prisporodobe tako jednostavna, a za usvojiti tako tegobna: ona potvrđuje apsolutno Božje prvenstvo i poziva na napuštanje svih oblika religioznog eficientizma, grozničavog oslanjanja čovjeka na svoja postignuća, koji bi najradije učinio da dolazak Kraljevstva

bude proizvod vlastitog aktivizma, i to uglavnom prema kriterijima koji diktiranju suvremeno poimanje rada i produktivnosti. Poslije pripreme tla i sijanja, sijaču preostaje samo čekati. Sv. Ignacije Loyolski kaže: *djeluj kao da sve ovisi o tebi, znajući da u stvari sve ovisi o Bogu*. Ne treba se dakle brinuti *tjeskobno ni za potrebe tijela* niti za rast Kraljevstva. Kad uradimo ono što smo bili dužni uraditi, treba reći: *sluge smo beskorisne*. Jer ono glavno dolazi od Njega, baš kao tijekom izlaska Izraela iz Egipta kad je čuo riječ: *budite mirni*, makar se osjećao pritiješnjen egipatskim kolima i Crvenim morem.

Rijetko gdje u Sv. Pismu spasenje biva takvom isključivošću položeno u Gospodina kao u ovoj prisporodobi. I Pavao je ustvrdio da je *Evangelje snaga Božja na spasenje svakomu*. Možda nam u svjetlu ove istine počnu drugačije zvučati riječi: *pazi da ne zaboraviš Gospodina koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva*. Paziti da ne zaboravimo da je On taj koji je izveo, izvodi i opet će izvesti će *Gospodin je jedan* i jedini Bog! *Težak je ovo govor*. A kad se k tomu još doda da će to oko čega se sijač ne treba truditi izrasti u iznenađujuće veliko stablo! Teško je ovo za shvatiti, za živjeti a onda i za propovijedati. Za nas koji gotovo neprestano živimo u kompromisima između čiste religije, u kojoj nas Gospodin Isus spašava (*nadjenut ćeš mu ime Isus jer će on spasiti narod svoj*..) i između sklonosti ka uznositosti (*otvorit će vam se oči i bit ćete kao bogovi*..) ova prisporodoba je veoma teška. Manjka nam jednostavnosti i radosti, trebamo se učiti molitvi Bartimeja, slijepog prosjaka: *Isuse, Sine Davidov, smi-*

luj mi se. Nju su prva kršćanska stoljeća tako rado izgovarala. Nikako se ne možemo suživjeti s činjenicom da nas Bog spašava samo svojom slavom, samo svojom ljubavlju – *spavali mi ili bdjeli!* Umjesto da mjerimo svoj uloženi trud i napor – jer tada mjerimo zapravo svoju oholost – trebamo se pitati za smisao naše slobode. Iako slijepi, šteta je što uz to nismo i prosjaci: samo prihvaćajući spasenje koje Bog daje u Isusu (a koje ne možemo nikako proizvesti), možemo postati nositelji tog spasenja. U biti, ove Isusove riječi izriču nešto što je definitivno. One u potpunosti predureću duh uskrsnuća iz kojeg izrasta zajednica vjernika: u „zemlji“ (ili na Zemlji) već je na definitivni način prisutan Uskrsli Krist! On je u utrobi stvarnosti kao sjeme koje je položeno u zemlju. Mnogi Ga ne primjećuju, no za Njega znade Otac i oni koji vjeruju. On je tu. Tu je uza sve naše poraze, žalosti, napasti i gorčine ili unatoč njima. Isus je u svijetu kao sjeme Riječi i Euharistije, u otajstvima Crkve. I zato možemo gledati na svijet i na povijest mirna oka, sretni poput sijača koji gleda svoju zasijanu zemlju. Bez obzira što se na njoj još ne vidi da je išta niklo. Treba se prepustiti radosti kontemplacije. Iz njezinih dubina rodit će se u nama nova snaga koja ne dolazi od naše sigurnosti i sposobnosti obrađivati zemlju, nego iz svijesti da je u Kristu dobro već izvojevalo pobjedu – *On je pobijedio svijet!* I upravo u mjeri u kojoj takva vjera nadahnjuje naše djelovanje, događat će se preko nas obećano spasenje. Prepoznat ćemo se aktivnim protagonistima Isusove pobjede u svijetu – dolaska Kraljevstva. I.Č.

Zasijano Kraljevstvo

Želimo brze rezultate. Htjeli bismo odmah vidjeti plodove svojih napora. Kao da želimo odmah diplomu, ali bez dugotrajnih napora.

Nije čudo da to isto očekujemo i u našem odnosu prema Bogu. Htjeli bismo da se na brzinu riješi svaki naš problem. Teško nam je strpljivo podnositi drugoga pokraj sebe, a ne vidjeti kraj tom zahtjevu strpljivosti i neprestanog praštanja, budući da se ta osoba ne mijenja. Međutim, ni Isus nije vidio rezultate svoga rada: Činio je dobro, čudesno pomagao svima, a ipak njegovi su ga najbliži izdali, zatajili, a svijet kojemu je činio dobro vikao je „raspni ga“. Pa zar nas da drugačije čeka?

No, svaka žrtva nemoći, osamljenosti, može biti u vjeri i predanju sjeme lagano-ga rasta do punine ploda. U onome što čovjeku izgleda teret, u svemu tome ipak sjeme klija i raste.

Kraljevstvo je Božje kao zasijano sjeme. Bog nije odsutan, već djeluje po zakonima gorušičinog zrna koje će se razrasti u veliko stablo. Klijanje i rast tog kraljevstva možda se ostvaruje neprimjetno, no neprekidno i stvarno.

Gospodine! Na tom stablu, na zajednici Tvojih apostola kojima si tumačio svoje prisporodobe, gnijezdit će se drugi koji će ih slušati, ptice nebeske Tvoga kraljevstva - mi - koji danas na apostolsku riječ vjerujemo. Molimo Te, svojom dobrotom omogućiti svakome od nas da se nađe na tom razgranatom stablu - privučen snagom Riječi - u Tvome kraljevstvu!